

Sygn. akt III KK 278/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki (przewodniczący)

SSN Adam Roch

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

w sprawie **S. K.**,

ukaranego za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 7 grudnia 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Sulęcinie

z dnia 3 lutego 2021 r., sygn. akt II W 16/21,

**uchyla wyrok nakazowy w zaskarżonej części, tj. w zakresie
rozstrzygnięcia o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje
Sądowi Rejonowemu w Sulęcinie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2021 r. do Sądu Rejonowego w Sulęcinie został skierowany wniosek o ukaranie o sygn. akt RSOW - 388/20, dotyczący S. K., któremu zarzucono, że w dniu 21 sierpnia 2020 r. około godz. 13:00 w S. przy ul. [...] przy sklepie [...] z otwartego pojazdu marki [...] dokonał kradzieży pieniędzy w

wysokości 450 zł, czym działał na szkodę P. S., tj. popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Sulęcinie wyrokiem nakazowym z dnia 3 lutego 2021 r., sygn. akt II W 16/21 uznał obwinionego S. K. za winnego popełnienia powyższego czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na rzecz Miasta i Gminy [...] w wymiarze 20 godzin w miesiącu; na podstawie art. 119 § 4 k.w. obwiniony został zobowiązany do uiszczenia kwoty 450 zł na rzecz pokrzywdzonego P. S..

Wyrok powyższy nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 14 kwietnia 2022 r.

Kasację w trybie art. 110 § 1 k.p.w. od tego wyroku złożył Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu za stypizowane w art. 119 § 1 k.w. wykroczenie kary 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, a tym samym wymierzenie kary w wysokości, która nie jest przewidziana w przepisie określającym maksymalny wymiar kary ograniczenia wolności za popełnienie wykroczenia. W konsekwencji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Sulęcinie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k. skutkowało wydaniem orzeczenia uchylającego wadliwy fragment zaskarżonego wyroku. Owa wadliwość wynikała z rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego opisanego w zarzucie kasacji. Chodzi mianowicie o przepis art. 20 § 1 k.w., który stanowi, że kara ograniczenia wolności trwa jeden miesiąc. Od zasady tej nie przewidziano żadnych wyjątków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2021 r. o sygn. akt V KK 86/21, LEX nr3150713). Zatem wymierzenie kary 2 miesięcy ograniczenia wolności stanowiło oczywiste uchybienie,

które cechowało stopniem rażącym. Istotnie wpłynęło ono również na treść wyroku w zaskarżonej części, gdyż spowodowało doznanie przez obwinionego dolegliwości większej, niż winno to nastąpić w sytuacji prawidłowego zastosowania normy art. 119 § 1 k.w.

W świetle powyższego wyrok w zaskarżonej części wymagał uchylenia, a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania w celu eliminacji powyższej wadliwości i nowego ukształtowania wymiaru kary.

I.n